

[Jørgen Jørgensen.]

gaarde, de mellemstore Landbrug, hvor Familien og Folkene er sammen, hvor Børnene og Folkene opholder sig sammen uden for Arbejdstiden, spiser ved samme Bord o. s. v., støder man mange Steder paa dette, at der er jo Grænser for, hvem man vil have ind i sit Hjem. Man vil gerne vide, hvem det er, man faar, og derfor er man mange Gange betænkelig ved at henvende sig til Arbejdsanvisningskontoret, fordi den Mand, man faar anvist, naturligvis er den Mand, der staar først for Tur til at komme paa Arbejde.

Jeg er klar over, at det er et Spørgsmaal, det ikke er let at røre ved for Arbejdsanvisningskontoret, og jeg har kun ønsket at pege paa, at det er en af Aarsagerne — efter min Opfattelse maaske Hovedaarsagen — til, at Samarbejdet mellem Landbrugets Folk og Arbejdsanvisningskontorerne, i alle Tilfælde hvad angaar de mellemstore Landbrug, gaar saa som saa. Det skulde kun glæde mig, om den Repræsentation, der nu skal til at administrere det sammen med dem, der er i Forvejen, skulde kunne komme ud over nogle af de Vanskeligheder, jeg her har nævnt.

Med Hensyn til Pristalsændringen vil jeg gerne sige, at naar man ikke kan holde Priserne nede paa det mest nødvendige til den daglige Husførelse, ja, saa maa man naturligvis ogsaa lade disse Mennesker komme ind under Pristalsreguleringen. Forløbig tager Regeringen jo Ansvar for at lade det gaa paa den Maade, som vi alle kender, gennem Pristalsberegninger og Pristalsreguleringer. Vi er mange, der tror, at dette ikke kan holde, men at man maa finde andre Former, hvorunder man vil holde selve den økonomiske Udvikling under Kontrol, end den Form, man nu er inde paa, men det skal jeg ikke her komme ind paa, kun sige dette, at er der nogen, som Pristalsreguleringen for saa vidt er berettiget over for, er det de Mennesker, som saa afgjort lever paa Eksistensminimum, de Mennesker, som er henvist til at leve af Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Det har været nævnt baade af det ærede Medlem Hr. A. Johansen og af det ærede Medlem Hr. Stensballe, at der har været udtalt Ønske om Udvalg, og det ærede Medlem Hr. Stensballe henviste til, at de Konservative i det andet høje Ting havde fremsat nogle Betragtninger, der laa paa Linie med de Tanker, Venstre gjorde gældende i sine Ændringsforslag. Vi fra vor Side har ønsket, at man paa dette

Punkt forsøgte, om det dog ikke skulde være muligt at naa til Udformning af en Bestemmelse, der kunde give mere Sikkerhed i den Kontrol, som det ærede Medlem, der skal tale efter mig paa Det radikale Venstres Vegne, saa kraftigt har efterlyst i Dagbladene. I store Kredse af Landbruget gøres den Opfattelse gældende, at der gaar en Mængde Mennesker, som i og for sig kunde faa Beskæftigelse, men ikke gør tilstrækkeligt for at faa saadan Beskæftigelse, og saa henvender man sig til det offentlige — de, der er arbejdsløshedsforsikrede, til Arbejdsløsheds-kasserne — og undlader at søge den Beskæftigelse, man hævder er at faa. Det kan i øvrigt være meget forskelligt i de forskellige Egne af Landet, og en Gang imellem vil vi vel alle kunne finde Eksempler, som tangerer det, der ikke synes at være helt rigtigt.

Der er ingen Tvivl om, at Hovedaarsagen til, at Beskæftigelsesforholdene i Landbruget er blevet saa usikre, som de er, er, at man i stor Udstrækning er gaaet bort fra Helaarsfæste. Man kan diskutere, hvis Skylden er, jeg tror nu, at den her som alle andre Steder nogenlunde fordeler sig paa begge Parter i Sagen. Den Krise, Landbruget oplevede i Begyndelsen af Trediverne og senere gennem en Del Aar, har utvivlsomt været af en saadan Beskaffenhed, at alle Landbrugets Folk har søgt at klare den paa bedst mulig Maade for sig selv. Og det har for mange ført til, at man har indskrænket sine Medhjælperes Antal og er gaaet over til at anvende Akkordarbejde i stor Udstrækning, mange Steder regnende med, at man først og fremmest havde Pligt til at holde sig selv oven Vand økonomisk, saa maatte det i og for sig gaa med andre, som det kunde. Der er da heller ingen Tvivl om, at mange af de unge Arbejdere ved Landbruget har følt sig fristet af et noget løsere Forhold til Husbonden, saa at de har gaaet paa Understøttelse en Del af Aaret og taget Chancen, naar Akkordarbejdet tilbød sig. I den Hensigt at tage tilbage igen er man rejst ind til Byerne, men nogle er jo blevet hængende, og det værste, der er sket, er vel det, at mange af de Folk, som er kommet ude fra Landbruget, har skubbet Byernes Arbejdere ud i Arbejdsløshed, fordi man kunde faa et Job, naar man nu var derinde og maaske visse Steder blev foretrukket. Derfor kan man vanskeligt se noget af de Tal, der er fremme; vi kender jo alle dette: der er kommet saa og saa mange ind til Byerne, og de gaar arbejdsløse. Jeg tror, at nogle af dem er forsvundet blandt Byens beskæf-